

Μαρτυρία 1

Ο παππούς και η γιαγιά μου είναι από κατεχόμενα χωριά της Κύπρου μας. Ο παππούς μου ονομάζεται Κώστας και κατάγεται από τον Άγιο Σέργιο της επαρχίας Αμμοχώστου. Μου διηγήθηκε τα γεγονότα της 20^{ης} Ιουλίου 1974 όπως τα έζησε ως στρατιώτης. Πέρασε δύσκολα, είδε φίλους του να σκοτώνονται από σφαίρες των Τούρκων. Οι γονείς του παππού μου έμειναν εγκλωβισμένοι για δύο χρόνια γι' αυτό, μετά την εισβολή, όταν είχε έξοδο από τον στρατό, αυτός παρέμενε στο στρατόπεδο διότι δεν είχε πού να πάει.

Η γιαγιά μου η Κούλα είναι από το χωριό Λευκόνοικο της επαρχίας Λευκωσίας. Αυτή θυμάται ότι, όταν το πρωί της 20^{ης} Ιουλίου ήχησαν οι σειρήνες, κλείστηκαν στα σπίτια τους φοβισμένοι μη ξέροντας τι να κάνουν. Σε δύο μέρες έφυγαν από το χωριό τους μόνο με τα ρούχα που φορούσαν. Νόμιζαν πως θα γυρνούσαν σύντομα στα σπίτια τους γι αυτό και δεν πήραν τίποτα μαζί τους. Κατέληξαν στο χωριό Αυγόρου όπου έμεναν προσωρινά σε αντίσκηνα και εφοδιάζονταν με ρούχα και τρόφιμα από τον Ερυθρό Σταυρό.

Χ.Α., Κ.Α.

Εκπαιδευτικός Θάλεια Αναστασίου